

PIASTUN (13) *sb m*

piastun (12), **piaston** (1) *GórnDworz.*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie); piaston z tekstu nie oznaczającego ó.

sg N piastun (3). ◇ G piastuna (2). ◇ I piastun(e)m (3). ◇ pl N piastunowie (1). ◇ G piastun(o)w (1). ◇ A piastuny (1). ◇ I piastuny (2).

Sł stp: piastun, piaston, piestun, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Opiekun, wspomóżyciel; nutricius PolAnt, Cn (13) : Dałem ia Efraímowi piáftuná/ ktory ie nošíł ná rámionách swoich BibRadz Os 11/3.

piastun czego (2): Tákże y temi czáły Bog nie bez przyczyny ták zacne piáftuny Zboru fwego pobrał. BudNT przedm a4v; SkarKazSej 681a marg.

piastun czyj [pron poss] (2): Y będą krolowie piáftuny twemi/ á krolowe ich mámkámi twemi BudBib Is 49/23 [przekład tego samego tekstu] BudNT przedm a4v.

Szereg: »piastun i karmiciel« (1): Krolowie piáftunowie religiey y karmićiele. SkarKazSej 681a marg.

a. *Ten, kto opiekuje się dzieckiem, nosi je na rękach; nutricius pueri, pappas Cn [w tym: czyj (6): ai poss (4), pron poss (2)] (7) : Mącz 234a; Chiron [...] / piáfton Achillow niechciał áby dziecię Achilles / [...] co inego pirwey vmiáło / niż muzykę. GórnDworz H2v; SkarŻyw 113 [2 r.]; LatHar ++5v, 222.*

W porównaniu (1): Nieś gi ná łonie swoiem / iáko piáftun noší niemowiętko BibRadz Num 11/12.

b. *Opiekun duchowy, kapłan (1) : [A gdzie się zaś komu inżemu / względem oycá / przypifuie [słowo Paidagogos] / iáko 1 Kor 4 v 15. tedy piáftuná známionuie CzechNT ++2.]*

[piastun czyj: Zkąd y to było v ftárych Polakow że Kapłaná zwáli Piáftunem Bożym ŁaszczOkulary E4.]

[W przeciwstawieniu: »piastun ... ociec«: Korintczycy / áczkolwiek mieli wiele piáftunow: á to z ftrony wiáry: wżákże iednego tylko oycá mieli Páwłá CzechNT ++2.]

Szereg: »nie tylko piastun ale też i ociec« (1): Chociaż sobie z cudzołożnikow Bożych [katolicy z kapłanów] nie tylko piáftunow / ále też y oycow náczyńią CzechEp 173.

Synonim: opiekun.